Antes de la lluvia

Per EloiA el dc., 07/11/2007 - 09:00

Loquillo y Trogloditas

-

Mujeres en pie de guerra

Lletra original

Antes de la lluvia, el cielo se oscurece, tomamos posiciones, construimos las trincheras, Antes de la lluvia, adivinas la tormenta Antes de la lluvia , contraseñas y señuelos tienen forma de secretos y un ligero olor a muerto, Antes de la lluvia, el futuro es incierto.Antes de la lluvia cierra bien la puerta, quien mas quien menos, conocía la revuelta, se quedan en sus casas, o ponen tierra por medio, Antes de la lluvia. Y la peor palabra es la que no, la que no se dice, pactar con el silencio, cuando debemos gritar, nos hace cobardes Afuera ya esta lloviendo, sobre vuelan los aviones y el miedo va por dentro, cuando estalla la tormenta, que importa el quinto mandamiento, Antes de la lluvia, tu vida solo un momento Antes de la lluvia, cierra bien la puerta, quien más quien menos conocía la revuelta, se quedan en sus casas, o ponen tierra por medio, Antes de la lluvia, Antes de la lluvia.

Lletra traduïda

La cançó ens transporta als anys de la Guerra Civil, les diferents opcions que va pendre la gent davant l'atac inminent del bàndol nacional a la ciutat de Barcelona. Uns marxen, altres tanquen les portes i esperen que passi o posen terra pel mig... però la tempesta arriba i cal posicionar-se. Actualment, aquesta pluja té molts significats depenent de cada un. S'adivina la tempesta d'un món en crisi, d'un món en canvi climàtic, d'un futur incert... però qui més, qui menys, coneix la revolta. Però també la tempesta pot estar més a prop, èpoques d'examens, canvis i noves situacions de vida, relacions personals... quina és la teva pluja? La cançó ens aporta un element més, el silenci. Aquell silenci còmplice de la pluja. El no fer, el callar davant d'allò que veiem malament. Quantes paraules hem callat quan les hauriem d'haver cridat... Què fas davant la tempesta inminent?Et quedes a casa, poses terra pel mig o quan aquesta comença t'hi enfrontes?Calles davant el mal del teu entorn? Crides o ets còmplice?

Lc 22, 54-62

Negacions de Pere El van agafar, doncs, i se'l van endur a la casa del gran sacerdot. Pere seguia de lluny. Van encendre foc al mig del pati, s'hi assegueren al voltant, i Pere es va asseure entre ells. Una criada el veié assegut vora el foc i, després de mirar-se'l fixament, va dir: --Aquest home també hi anava, amb ell. Però ell ho negà: --No, dona; no el conec de res. Poc després, un altre el va veure i digué: --Tu també ets d'ells. Pere contestà: --No, home; no ho sóc pas. Cosa d'una hora més tard, un altre s'hi entossudí: --És veritat, aquest també era amb ell: si fins i tot és galileu! Però Pere va replicar: --No, home; no sé de què parles. A l'instant, mentre encara ell parlava, va cantar un gall. Llavors el Senyor va girar-se i mirà Pere; i Pere es recordà de les paraules que el Senyor li havia dit: «Abans que avui canti el gall, m'hauràs negat tres vegades.» I així que va ser fora, va plorar amargament.